

Restaurarea adevărului și trezirea

Charles H. Spurgeon

O, de am avea parte de o trezire mare și generală a adevăratei religii! Nu doar o izbucnire de entuziasm, ci o trezire adevărată, o lucrare a Duhului cel Veșnic. Aceasta ar însemna un răspuns glorios dat scepticismului și ar acționa ca un vânt puternic, care să curețe aerul și să îndepărteze miasmele ce se ascund în atmosfera stagnantă. Ar exista atunci o mică cinste dată oamenilor care strică Evanghelia Domnului nostru, iar adevărul, care a fost detronat pe străzile noastre, s-ar urca din nou pe tronul lui. Să ne rugăm din tot sufletul pentru o asemenea vizitare din partea Duhului Sfânt. Nu e doar ceva de dorit, ci ceva esențial; ori vom fi treziți de către Domnul Însuși, ori bisericile vor decădea până ce le vor înghiți de tot eroarea și lipsa de evlavie. Această calamitate nu va avea loc decât dacă o va împiedica harul divin.

În același timp, nu ne putem aștepta la o trezire spirituală până ce nu suntem eliberați de complicitatea cu influențele aducătoare de moarte care se află peste tot în jurul nostru. Un om al lui Dumnezeu ne scrie: „Nu putem să descriem îndeajuns moartea și sărăcia spirituală care domnește în provincii. Acolo unde un predicator este „de succes”, unitarienii nu ar fi ofențați de predicarea lui, iar unde nu e „de succes”, vedem o tratare grozav de superficială a Cuvântului, fără vreo putere. Bineînțeles că există excepții, oameni valoroși. La ce putem aștepta, în ce privește spiritualitatea în biserică, când diaconii sunt mai familiarizați cu *Hamlet*, cu piesele de teatru ale lui Irving, decât cu Cuvântul lui Dumnezeu? Și la ce să ne așteptăm în legătură cu generația viitoare, acum când copiilor li se dau pantomime și li se creează un gust pentru aceste lucruri?” Lamentarea acestui frate reprezintă doar o parte din mulțimea celor care ne umplu mesele de lucru. Ele vin din partea unor oameni care sunt cei mai sus în ce privește viața spirituală. Ori acești frați visează, ori se găsesc în locuri în mod deosebit rele; sau, alternativa e că ceea ce scriu reprezintă un motiv serios pentru smerire. Nu vom intra în profunzimea acestei probleme, fiind prea dureroasă. Măsura în care o frivolitate absolută și un amuzament prostesc a fost dusă de unii în locuri de închinare întrece aproape posibilitatea noastră de a crede. Atragem cititorilor noștri atenția asupra faptului că oponenții noștri au ales ca *doctrina* să reprezinte câmpul de bătălie în controversa Down-Grade, dar că ei au păstrat, cu prudență, tăcerea în ce privește

întâlnirile de rugăciune și comportamentul lumesc. În această problemă, unii dintre ei au manifestat acea discreție care e partea cea mai bună a curajului.

Dacă vreuna din bisericile noastre s-ar fi făcut vinovată în acest domeniu, cum ar putea să se aștepte ele ca Duhul divin să lucreze împreună cu ele? Indiferent că e vorba despre afirmația pe care am citat-o, sau de una similară, dacă acestea se pot dovedi ca adevărate, atunci ne întrebăm cum se poate aștepta cineva la convertiri? Domnul, Dumnezeu nostru este sfânt și El nu-și poate compromite Numele glorios lucrând împreună cu persoane ale căror gusturi grețose îi fac să se coboare în Egipt – aproape că am spus Sodoma! – să-și caute recrearea. Înseamnă aceasta umblare cu Dumnezeu? În acest fel sunt creați oameni ca Enoh?

Menționarea acestor lucruri aduce durere inimii, dar lucrarea Domnului trebuie făcută cu credincioșie, iar acest lucru rău trebuie demascat. Nu există nicio îndoială că orice fel de divertisment, cât se poate de asemănătoare cu ceea ce are loc în piesele de teatru, au fost aduse în locurile de închinare și sunt, în momentul de față, foarte apreciate. Pot aceste lucruri promova sfințenia sau pot ele ajuta părtășia cu Dumnezeu? Pot oamenii veni de la întâlniri în care se practică acestea și apoi să pledeze în fața lui Dumnezeu pentru mântuirea păcătoșilor și sfințirea credincioșilor? Nouă ne este groază să atingem lucrurile nesfinte; par atât de îndepărtate de viața de credință și de calea părtășiei cerești. În unele cazuri lucrurile nebunești de care se plâng credincioșii sunt chiar mai prejos de demnitatea umană și sunt mai potrivite pentru țara nebunilor decât pentru oameni care gândesc.

Frați în Hristos, să curățăm fiecare biserică de lucrurile care le slăbesc și le pângăresc. E foarte clar pentru fiecare care vrea să vadă faptul că laxitatea în doctrină este, sar tatăl duhului lumesc, ori e, în vreun alt fel, înrudit de aproape cu acesta. Oamenii care renunță la vechea credință sunt tot aceia care vor pleda pentru libertate față de restricții în ce privește comportamentul în general. Puritanul nu este mai notoriu pentru ortodoxia lui decât pentru separarea lui de lume. Teologii liberali nu au întotdeauna parte de aprecierea publicului, dar ei câștigă o anumită popularitate prin faptul că satisfac gusturile predominante ale mulțimii. Lumea neevlavioasă e atât de hotărât de partea lor, încât îi laudă pentru libertatea lor de gândire și vorbesc cu violență împotriva celor ortodocși în credință, clasificându-i drept bigoți și ucigători ai bucuriei. Este o situație care naște suspiciuni mari faptul că, adeseori, cu cât cunoaște mai puțin un om despre viața lăuntrică, și cu cât îi pasă mai puțin să vorbească despre aceasta, cu atât e mai deschis către noua teologie, către teoria evoluției și spre condamnarea tuturor doctrinelor stabilite. Cei care doresc să fie binecuvântați de Dumnezeu

trebuie să se ferească de lucrurile acestea și să ia hotărârea să-L urmeze pe Domnul cu totul. Nu doar că trebuie să renunțe la falsa doctrină, dar trebuie să accepte Evanghelia, nu ca pe o dogmă, ci ca pe un adevăr vital. Doar dacă adevărul e însoțit de o credință vie își va dovedi puterea sa regală. Credincioșii, de asemenea, trebuie să își curețe casele de aluatul spiritului lumesc și de frivolitățile unei generații inconstante. Răutatea care e curentă acum mănâncă la fel ca și cancerul și nu există speranță pentru o evlavie sănătoasă până ce nu e tăiat afară din trupul bisericii, prin pocăința din nou a bisericii și prin întoarcerea la faptele ei dintâi.

Cei care, prin harul divin, nu și-au pângărit hainele, nu trebuie să se mulțumească să-i dezaprobe pe alții, ci trebuie să se îndemne la căutarea unui botez mai deplin al Duhului Sfânt. Probabil că aceste rele sunt permise pentru ca ele să acționeze ca o sită pentru grămada de lucruri adunată pe ogorul Domnului. E posibil ca ele să fie permise pentru ca bisericile noastre apatice să fie trezite. Cunoaștem deja mai multe cazuri în care adevărații pastori au trecut cu turma lor din nou prin adevărurile de bază ale credinței și au predicat Cuvântul mântuitor cu un accent mai clar. În alte cazuri, bisericile au fost chemate la rugăciune specială cu privire la această problemă. Acesta este un început bun: o, de s-ar extinde cât de mult posibil! Să strigăm, ca un singur om, cu putere către Domnul, Dumnezeu nostru, ca El să Se ridice și să-Și apere cauza! Acum, deci, dacă niciodată înainte nu au făcut-o, cei care Îi sunt loiali lui Isus și Cuvântului Său, să se scoale și să acționeze. O binecuvântare fără margini îi așteaptă pe cei care o cer. Noi credem în rugăciune. SĂ NE RUGĂM, DECI, CA ILIE.

În legătură cu controversa Down-Grade și cu Uniunea Baptistă, suntem îndemnați să acționăm mai departe; dar va fi mult mai ușor să facem un pas greșit decât să-l retragem apoi. Ne vom mișca atunci când vom fi mișcați, nu înainte. Se propuse înființarea de asociații, societăți și ligi: toate s admirabile, fără îndoială; dar care dintre mai multe sugestii e cea mai potrivită? Nu vedem care e calea pe care trebuie să o urmăm. Fie ca Domnul Însuși să-și călăuzească poporul! Între timp, încercarea de a dubla rugăciunile noastre și de a căuta trezirea în bisericile noastre nu poate fi socotită o greșeală. Rugăciunea, rugăciunea plină de putere poate face minuni. Aceasta este *lucrarea* necesară în momentul prezent. Rugați-vă neîncetat și predicați Cuvântul curat în termeni mai clari ca niciodată. Un asemenea comportament va părea unora un fel de batere a pasului pe loc, dar, în realitate, înseamnă a-L aduce pe Dumnezeu în mijlocul bătăliei; iar atunci când vine EL să-și răzbune cauza legământului Său, va sfârși polemica rapid. „Ridică-Te, Doamne, și apără-Ți cauza!”

(Apărut în revista *Sword and Trowel*, decembrie 1887, în timpul controversei Down-Grade. Pentru controversa Down-Grade, vezi articolul *Charles Haddon Spurgeon* de pe site, găsit la Articole – Istoria Bisericii – Istoria baptiștilor).